

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Obo/3/2017
Identifikačné číslo spisu:	7096898003
Dátum vydania rozhodnutia:	31.05.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia:	súdca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7096898003.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Prieceľovej a členiek senátu JUDr. Věry Pelelovej a JUDr. Gabriely Mederovej v konkurznej veci úpadcu: Poľnohospodárske družstvo MAKOVICA, Nižná Polianka, IČO: 00 189 821 , na odvolanie správcu konkurznej podstaty JUDr. Alexandra Farkašovského, Nerudova 6, Košice, proti uzneseniu Krajského súdu Košice č. k. 2K/ 71/1996-224 zo dňa 6. februára 2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach č. k. 2K /71/1996-224 zo dňa 6. februára 2017 p o t v r d z u j e.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uznesením č. k. 2K /71/1996-224 zo dňa 6. februára 2017 uložil správcovi konkurznej podstaty úpadcu- Poľnohospodárske družstvo Makovica, Nižná Polianka, JUDr. Alexandrovi Farkašovskému pokutu vo výške 100,-Eur. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že Opatrením Krajského súdu v Košiciach č. k. 2K/71/1996-78 zo dňa 10. októbra 2005, Opatrením č. k. 2K/71/1996-91 zo dňa 20. septembra 2006, Opatrením č. k. 2K/71/1996-117 zo dňa 1. februára 2008, Opatrením č. k. 2K/71/1996-195 zo dňa 1. júla 2010, mu uložil povinnosť v lehote tam uvedenej, predložiť správu o svojej doterajšej činnosti pri výkone funkcie správcu konkurznej podstaty alebo, aby uviedol dôvody, ktoré mu bránia k podaniu konečnej správy resp. uviedol termín, kedy bude predĺžená konečná správa. Ďalším opatrením č. k. K/71/1996-208 zo dňa 21. septembra 2011 pod hrozbou pokuty bol správca opätovne vyzvaný na predloženie konečnej správy. Keďže nereagoval ani na posledné Opatrenie č. k. 71/1996-222 zo dňa 23.2.2015 súd mu napadnutým uznesením podľa § 102 ods. 1, 2, 3 Civilného sporového poriadku (ďalej len C. s. p.) uložil pokutu vo výške 100,-Eur.

2. Proti uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie správca konkurznej podstaty (ďalej aj „odvolateľ“). Tvrdil ,že súd prvej inštancie podľa § 365 ods. 1 písm. f) C. s. p. dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. V konkurznom konaní úpadcu: Poľnohospodárske družstvo MAKOVICA bola zverejnená v Obchodnom vestníku MS SR č. 183/2013 zo dňa 23.09.2013 ponuka na predaj časti majetku úpadcu a stanovené podmienky na kúpu tohto majetku splnila spoločnosť TKÁČ, s.r.o., Nižná Polianka. Krajský súd v Košiciach opatrením zo dňa

09.12.2013 súhlasil s predajom časti majetku úpadcu úspešným záujemcom a uložil správcovi konkurznej podstaty uzavrieť so záujemcom kúpnu zmluvu, s tým že zostatok kúpnej ceny musí byť záujemcom ako kupujúcim uhradený najneskôr pri podpise kúpnej zmluvy. Do dnešného dňa nedošlo zo strany úspešného záujemcu k úhrade zostatku kúpnej ceny a to ani po viacerých telefonických ako aj písomných výzvach. Vzhľadom k mimoriadne nepriaznivej finančnej situácii úspešný záujemca, napriek prísľubu neuhradil zvyšnú časť kúpnej ceny do 31.03.2016. Z uvedeného dôvodu preto ako správca, nemohol splniť opatrenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2K/71/1996-222 zo dňa 23.02.2015 a podať konečnú správu. K podaniu konečnej správy nedošlo z dôvodu nečinnosti na strane správcu konkurznej podstaty, ale k podaniu konečnej správy a ukončeniu konkurzného konania bráni neukončenie predaja časti majetku úpadcu, ktoré znemožňuje úspešný záujemca. Vzhľadom na uvedené si zároveň dovoľuje požiadať konkurzný súd o usmernenie, akým spôsobom má postupovať vo vzťahu k úspešnému záujemcovi, ktorý do dnešného dňa neuhradil zvyšok kúpnej ceny, nakoľko doterajšie písomné a ústne výzvy boli neúspešne.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (podľa § 470 ods. 4 C. s. p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379a § 380 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p.) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne.

4. Odvolateľ namietal, že nie jeho vinou nemohol splniť opatrenie konkurzného súdu a predložiť konečnú správu.

5. Podľa § 102 ods. 1, 2, 3 Civilného sporového poriadku súd môže uložiť poriadkovú pokutu tomu, kto sťažuje postup konania najmä tým, že a) nesplní povinnosť uloženú súdom a svoju nečinnosť v konaní neospravedlní včas a vážnymi okolnosťami, b) sa nedostaví na súd, hoci naň bol riadne a včas predvolaný a svoju neprítomnosť neospravedlnil včas a vážnymi okolnosťami, c) neuposlúchne príkaz súdu, d) ruší poriadok alebo dôstojný priebeh pojednávania alebo e) urobí hrubo urážlivé podanie. Výšku poriadkovej pokuty určuje súd s prihliadnutím na povahu porušenej povinnosti; poriadkovú pokutu možno uložiť do 500,-Eur. Súd môže pri opakovanom porušení povinnosti uložiť poriadkovú pokutu do 2 000,-Eur.

6. Z obsahu spisu vyplýva, že návrh na vyhlásenie konkurzu na majetok dlžníka bol podaný dňa 15.02.1996, doručený konkurznému súdu dňa 22.02.1996 a konkurz bol vyhlásený uznesením Krajského súdu v Košiciach pod sp. zn. 2K/71/96 zo dňa 1. októbra 2003 za účinnosti zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení zmien (ďalej len „ZKV“). Základným príkazom zákona pre správcu pri plnení všetkých povinností a pri výkone funkcie, je výkon funkcie s odbornou starostlivosťou (§ 8 ZKV). Pokiaľ by správca nepostupoval s odbornou starostlivosťou, je to dôvod, aby súd zbavil správcu funkcie. Zákon súčasne v ustanovení § 8 ZKV upravuje zodpovednosť za škodu vzniknutú porušením povinností, ktoré má stanovené zákonom. Povinnosti správcu vyplývajú predovšetkým zo zákona a ďalšie povinnosti, ale len na základe zákona mu môže uložiť súd v rámci dohliadacej činnosti podľa § 12 ZKV. Ďalšou sankciou, ktorú je možno uplatniť voči správcovi, a to zo strany súdu, je uloženie poriadkovej pokuty. Pretože ZKV nemá žiadne ďalšie ustanovenia o poriadkových pokutách, súd správne aplikoval ustanovenia Civilného sporového poriadku (§ 102).

7. Od vyhlásenia konkurzu v danej veci uplynulo cca 14 rokov (sp. zn. 2K/71/96 zo dňa 1.10.2003) a z uložených opatrení súdom v rámci dohliadacej činnosti (počet 6) je nepochybné, že správca si riadne a včas neplnil svoje povinnosti resp. bol pasívny a nečinný. Absolútne nereagoval na jednotlivé opatrenia súdu, neuviedol relevantné dôvody, ktoré mu bránia vypracovaniu konečnej správy, a to ani pod hrozbou uloženia poriadkovej pokuty (Opatrenie č. k. 2K/71/1996-208 zo dňa 21. septembra 2011).

8. Odvolací súd sa stotožnil s dôvodmi súdu prvej inštancie, že od ostatného vydania opatrenia súdom zo dňa 23.februára 2015 do uloženia pokuty napadnutým uznesením, uplynuli dva roky a správca nevyvinul za toto dlhé časové obdobie žiadnu iniciatívu. Preto jeho dôvody uvedené až v odvolaní, ktoré mu bránia podať konečnú správu, nemajú vplyv na uloženie poriadkovej pokuty za jeho doterajšiu

nečinnosť v konkurznom konaní ako aj jej uloženie na spodnej hranici (100 ,-Eur).

9. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto napadnuté uznesenie podľa ustanovenia §387ods. 1 C. s. p. ako vecne správne potvrdil.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, ak: a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je podľa § 421 C. s. p. prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a/ pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu, b/ ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 2 C. s. p.). Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravne uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.). Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je: a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou, a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).